

Некадашњи председник Демократске странке (ДС) Бојан Пајтић оценио је у Новом дану као лицемеран однос политичара, али и великог дела српске јавности кад је у питању Зоран Ђинђић, од чијег убиства је прошло 16 година.

"У великој мери српска јавност има један лицемеран однос где је Зоран Ђинђић добар кад је мртав, није био добар док је био жив. Нису желели да га схвате кад је био жив", рекао је Пајтић.

Према његовим речима, 12. марта ћемо "чути бар сто хиљада људи широм Србије који су били блиски породични пријатељи са Зораном Ђинђићем.

"А заправо он ни близу није имао толику и такву подршку кад је био председник владе. Он је био човек бритког ума, врло јасне мисли и није било компромиса у ономе што је изговарао и чинио, дакле није повлађивао већинском расположењу као што данас то чине неки популистички политичари", рекао је Пајтић.

Додаје да је непримерено поредити Ђинђића и садашњег председника Србије Александра Вучића.

"Поредити радну етику Зорана Ћинђића који је био врхунски научник и Александра Вучића, човека који у животу никад ништа није радио, је у најмању руку потпуно непримерено. Поредити његов интелект са Вучићевим, поредити његову етику одговорности са Вучићевом 'етиком добрих намера' јесте нешто што не може да стоји", каже Пајтић.

Пајтић каже да је велика одговорност бити председник ДС после Ћинђића који је по њему био визионар у политичком смислу, али и један од најталентованијих филозофа тог времена, не само у Србији него и у Европи.

"У овом тренутку немамо пандана у политичком смислу једној таквој личности, немамо такву енергију и визију, плашим се да је нећемо имати још дуго времена на политичкој сцени Србије", сматра Пајтић.

Каже да је сарадња са Ћинђићем изискивала велики напор јер није штедео ни себе ни сараднике.

"Тада радити нешто за ДС, радити у парламенту, радити у влади, подразумевало да се стално надограђујеш, да интелектуално импонујеш својој бази која гласа за тебе и организацији која те је предложила. Мени је највише импоновало кад је рекао да сам прототип демократе", каже Пајтић.

Убиством Ћинђића, додаје Пајтић, заустављена је модернизација Србије, демократизација друштва, конституисање правне државе.

"Ми данас не живимо у слободном друштву, живимо у држави где је све подређено једном човеку и једној странци. То је можда и најтежа последица убиства Зорана Ћинђића", закључује Пајтић.

Живковић: Да је остао жив изгубили би изборе 2004. али би се вратили и били у ЕУ

Ђинђићев заменик у Демократској странци и човек који га је наследио на месту премијера Зоран Живковић каже да је Зоран Ђинђић метафора правог политичара.

"Који је размишљао деценијама унапред, који је видео све недостатке, проблеме које имамо као друштво и држава, али је исто тако био спреман да дефинише стратегију, да одреди методологију за остваривање циљева", рекао је он.

Ђинђић није поменуо никога из опозиције, а камоли да каже "олош" или не знам шта. Он је говорио шта ми треба да урадимо.

Зоран Живковић

Живковић сматра да би изгубили изборе 2004. године да је Ђинђић остао жив јер "свака одлична транзициона влада губи прве изборе".

"Јер постаје непопуларна. Али бисмо се вратили после две, три године и Србија би већ

пет, шест година била део Европске уније", оценио је он.

Људима који воле ову државу, додаје Живковић, Зоран Ћинђић је свакодневно инспирација и каже да ту не мисли само на политичаре.

"Ако устанете ујутру и не знате шта да радите, помислите шта би Зоран Ћинђић урадио у тој ситуацији - било да нисте могли да упалите ауто, било да сте председник државе а да ваши људи спаљују куће новинара, прете и туку жене и децу...", каже Живковић и додаје да је у доба Ћинђића сваки проблем био решен у зачетку.

Живковић подсећа да је два пута биран за Ћинђићевог заменика и наводи разговор са њим у децембру 2002. године кад су се договарали шта све треба да се заврши до краја 2003. године.

"Да бисмо изгубили изборе 2004. па кад се вратимо 2007. да не радимо поново оно што можемо да урадимо сада", прича Живковић.

Он подсећа и да је 1999, по налогу Председништва ДС, Ћинђић отишао у Црну Гору.

"После убиства (Славака) Ћурувије имали смо информације да постоје неки следећи и да је он међу њима. Он није хтео да оде, рекао је да ће онда сви рећи да је издајица. Ја сам му рекао да је то боље него да си мртав - за нас, не за тебе само, за странку, за Србију је боље да те неко зове издајицом него да си мртав", наводи Живковић.

Додаје да су му "споља" нудили да смени Ћинђића док је био у Црној Гори, а да су онда "нашли другог, безначајног" који је то покушао.

"Замислите шта би било са Србијом да није победио - не би било ни победе над (Слободаном) Милошевићем на изборима, ни 5. октобра, ни реформи, ни свега оног што је од краја 2000. године до краја 2003. Србију чинило најперспективнијом државом на

свету. Можемо то да назовемо Ћинђићево Периклово доба Србије", каже Живковић.

Он закључује да је смрт Ћинђића губитак пре свега за његову породицу, али и за пријатеље, организацију коју је водио и Србију

(Н1)